

ORDONANȚA CURȚII
din 21 mai 1977¹

**Comisia Comunităților Europene
împotriva
Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord**

Cauzele 31/77 R și 53/77 R

În cauzele 31/77 R și 53/77 R,

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE, reprezentată de către consilierii săi juridici, domnii D. R. Gilmour și M. van Ackere, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg, la biroul consilierului său juridic, domnul Mario Cervino, clădirea Jean Monnet, Kirchberg,

reclamantă,

împotriva

REGATULUI UNIT AL MARIII BRITANII ȘI IRLANDEI DE NORD, reprezentat de către domnul William Henry Godwin, Assistant Treasury Solicitor, în calitate de agent, asistat de domnii T. H. Bingham, Q. C. of Grays Inn și P. G. Langdon Davies, Barrister of the Inner Temple, cu domiciliul ales în Luxemburg, la biroul domnului John Steven Chick, ambasada Marii Britanii, 28 boulevard Royal, Luxembourg

pârât,

având ca obiect o cerere pentru măsuri provizorii care să oblige pârâtul la încetarea încălcării unei decizii a Comisiei în cursul derulării procedurii pe fond în cauzele citate,

CURTEA,

compusă din domnii H. Kutscher, președinte, A. M. Donner și P. Pescatore, președinți de cameră, J. Mertens de Wilmars, M. Sørensen, A. J. Mackenzie Stuart, A. O'Keefe, G. Bosco și A. Touffait, judecători,

avocat general: domnul H. Mayras,
grefier: domnul A. Van Houtte,

pronunță prezenta

ORDONANȚĂ

1 Având în vedere raportul pentru ședință, după ascultarea concluziilor avocatului general,

2 întrucât, la 20 ianuarie 1977, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord a notificat Comisiei decizia sa de acordare, începând cu 31 ianuarie, a unui ajutor temporar crescătorilor de porci din Regat sub forma unei subvenții de 5 ½ peni per kilogram de greutate netă;

¹ Limba de procedură: engleza.

3 Comisia, considerând că acest ajutor nu era compatibil cu piața comună, în sensul articolului 92 din Tratatul CEE, a inițiat procedura prevăzută la articolul 93 alineatul (2) primul paragraf și a informat Guvernul Regatului Unit în această privință la 25 ianuarie următor;

4 guvernul respectiv a solicitat Consiliului, în temeiul articolului 93 alineatul (2), să decidă că ajutorul în cauză este compatibil cu piața comună, prin derogare de la dispozițiile articolului 92, dar procedura inițiată nu a putut fi încheiată înainte de 15 februarie 1977, dată la care Consiliul a respins cererea;

5 prin decizia din 17 februarie 1977 (JO L 54, p. 39), Comisia a decis că „Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord încetează de îndată să acorde crescătorilor de porci ajutorul sub forma unei subvenții al cărui proiect a fost notificat Comisiei prin scrisoarea din 19 ianuarie 1977”;

6 statul membru destinat care pusese deja în aplicare măsura de ajutor începând cu data anunțată de 31 ianuarie a menținut această măsură, contrar deciziei,;

7 Comisia a sesizat Curtea prin acțiunea 31/77 în temeiul articolului 93 alineatul (2) al doilea paragraf, în conformitate cu care „în cazul în care statul în cauză nu se conformează deciziei în termenul stabilit, Comisia sau orice alt stat interesat poate sesiza direct Curtea de Justiție, prin derogare de la articolele 169 și 170”.

8 întrucât articolul 92 alineatul (1) din tratat declară că, în măsura în care afectează schimburile comerciale între statele membre, sunt incompatibile cu piața comună ajutoarele acordate de state și care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau sectoare de producție;

9 în temeiul articolului 93 ultimul alineat, Comisia este informată în timp util pentru a-și prezenta observațiile și proiectele destinate să instituie sau să modifice ajutoarele;

10 în temeiul aceleiași dispoziții, în cazul în care apreciază că un proiect nu este compatibil cu piața comună în conformitate cu articolul 92, Comisia inițiază de îndată procedura prevăzută la alineatul precedent de la articolul 93;

11 ultima teză a articolului respectiv precizează că, înainte de adoptarea unei decizii finale în procedura respectivă, statul membru în cauză nu poate pune în aplicare măsurile preconizate;

12 întrucât este evident că, la 25 ianuarie 1977, deci înainte de punerea în aplicare a respectivei măsuri preconizate care era prevăzută pentru 31 ianuarie, Comisia a informat Regatul Unit că ea consideră că această măsură nu este compatibilă cu piața comună și că, prin urmare, va iniția procedura prevăzută la articolul 93;

13 este evident, de asemenea, că pârâtul a pus totuși în aplicare măsura în cauză și a continuat să o aplice contrar Deciziei Comisiei din 17 februarie 1977 și contrar sesizării Curții prin cauza 31/77;

14 Regatul Unit a depus și un memoriu în apărare în cauza 31/77 și a introdus o acțiune în anulare 53/77, atacând Decizia din 17 februarie 1977 pe motiv de „lipsă de competență și/sau încălcarea tratatului și/sau abuz de putere”;

15 în prezenta cerere de ordonanță președințială, Comisia solicită o măsură provizorie în sensul articolului 186 din tratat, care să dispună încetarea de către Regatul Unit a încălcării deciziei respective până la pronunțarea hotărârilor în cele două cauze care vor soluționa problemele de drept pe fond dintre Comisie și Regatul Unit.;

16 întrucât articolele 92 și 93 au organizat controlul asupra compatibilității ajutoarelor de stat cu piața comună astfel încât orice măsură națională de instituire sau modificare a unui astfel de ajutor să facă obiectul examinării de către Comisie, iar această măsură să nu poată fi pusă în aplicare înainte de adoptarea unei decizii finale de către Comisie;

17 prin urmare, fără a decide anterior asupra temeiniciei sau lipsei de temeinicie a Deciziei din 17 februarie, trebuie constatat că Regatul Unit a încălcat acest sistem esențial pentru protejarea funcționării pieței comune prin punerea în aplicare a măsurii de ajutor în litigiu începând cu 31 ianuarie 1977;

18 deși acest stat membru a considerat că măsura de ajutor este compatibilă cu piața comună și că decizia contrară a Comisiei este lovită de încălcarea dispozițiilor tratatului, această împrejurare nu o putea autoriza să încalce dispozițiile clare ale articolului 93 și să acționeze ca și cum această decizie nu ar fi existat de drept;

19 de fapt, în scopul de a împiedica statele membre să își facă singure dreptate, tratatul le oferă mijlocul de a deferi justiției orice încălcare a legislației de către instituții, în special prin articolele 173 și următoarele, astfel încât o decizie a Comisiei să rămână „obligatorie în toate elementele sale” pentru statul destinat, după cum prevede articolul 189 al patrulea paragraf, până la decizia contrară a Curții;

20 întrucât nerespectarea dispoziției de la ultima teză a articolului 93, care constituie protejarea mecanismului de control instituit prin această dispoziție, constituie o atingere adusă acestui mecanism astfel încât aceasta poate determina, ea însăși, aplicarea articolului 186;

21 încercarea Comisiei, mai întâi prin metode extrajudiciare, de a remedia situația descrisă anterior, nu poate afecta gravitatea atingerii aduse și, prin urmare, nu poate împiedica aplicarea articolului 186;

22 faptul că fondul cauzelor 31/77 și 53/77 va putea fi dezbătut și judecat în termen scurt nu poate constitui un argument împotriva necesității de a veghea ca această controversă între Regatul Unit și Comisie, referitoare la temeinicia Deciziei din 17 februarie, să se desfășoare cu respectarea condițiilor și formelor prevăzute de tratat;

23 pe de altă parte, măsura provizorie solicitată nu va avea în mod necesar efecte ireversibile, întrucât Regatul Unit are competența de a acorda retroactiv ajutorul în litigiu în cazul în care decizia Comisiei va fi anulată;

24 întrucât, având în vedere faptele cauzei, în special nerespectarea articolului 93 ultima teză, este necesar, prin urmare, să se dispună încetarea de îndată de către Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord a aplicării măsurii de ajutor pe care a pus-o în aplicare începând cu 31 ianuarie 1977;

Cu privire la cheltuielile de judecată

25 întrucât este necesar să se amâne pronunțarea cu privire la cheltuielile de judecată;

pentru aceste motive,

CURTEA,

pronunțându-se cu titlu provizoriu,

hotărăște:

- a) **Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord va înceta de îndată aplicarea măsurii de ajutor pe care a pus-o în aplicare începând cu 31 ianuarie 1977;**
- b) **Amână pronunțarea cu privire la cheltuielile de judecată.**

Pronunțată de Curte la Luxemburg, 21 mai 1977.

Grefier
A. Van Houtte

Președintele primei camere
H. Kutscher